

Inimi de cerneală

Cristian Je

Alunec printre versuri cu gânduri ce mă țin
În flăcări ce sunt stinse și-aprinse de chemare,
Cerneala curge liber pe albul foi, lin,
Sărut cu ochiul zarea, alunec în uitare...
Condeiful naște râuri albastre într-un vers
Ce împletește-o strofă de cuget și de stare,
Mă duce unde umbra prin viață mi-a mai mers,
Pe unde talpa calcă și mâine pe cărare...

Când călimara plânge prin ochiul de condei,
Atunci aprind, supun, infernul lui Orfeu...
Durerea prinde aripi, prin gânduri și idei
Ea se oferă strofei cu titlu de trofeu,
În lacrimi de cerneală...